

OBSAH

- 9 **Úvod**
Tobias Schuster
- Falk Richter
- 21 **Pod ľadom**
- 67 **Fear**
- 131 **Safe Places**
- 197 Into the Void
- 231 Choreografické divadlo medzi
čínohrou a tancom

Myslia tým, že reprezentujú hodnoty Vatikánu? A ktoré hodnoty to sú? Aké hodnoty teda reprezentuje Vatikán? Korupciu, klamstvo, zneužívanie detí? Manželstvo, rodinu, vernosť, lásku k blížnemu?
MOC STRACH ÚTLAK?

STEFFEN Vatikánska banka je najskorumpovanejšia banka na svete.

CHRISTIAN ILEGÁLNE FINANČNÉ OBCHODY, DAŇOVÉ PODVODY.

TATJANA Vatikán je jednoducho teda veľmi šikovne zamaskovaná offshorová banka, ktorá sa vymyká akejkolvek dozornej kontrole.

CHRISTIAN Nedávno som čítal o divokých sexuálnych párty vo Vatikáne.

TELMO Gay sex parties in Rome, where priests from the Vatican meet go go boys and get drunk... somebody filmed it with a hidden camera... it is all online... I watch it every night after rehearsal... it is really hot stuff.

VASSILISSA Vatikán ma nezaujíma, nemám chuť sa ním zaoberať. Oveľa viac ma zaujíma IS. Prečo z Rakúska utekajú mladé dievčatá a pripájajú sa k bojovníkom z IS? Prečo sa mladé dievčatá z Korutánska a Horného Rakúska zamilúvajú do facebookových profilov moslimských božích bojovníkov, prečo prerušujú školy, opúšťajú rodiny, kupujú si letenky do Sýrie a nachádzajú svoj nový domov v boji PRE JEDINÉHO PRAVÉHO BOHA.

STEFFEN Zatiaľ čo sa za vatikánskymi múrmi vrhá svorka utajených teplých v ženských šatách na miništrantov.

TATJANA AKO ŽENA PREDSA NEMÁM VO VATIKÁNE ČO HĽADAŤ.

VASSILISSA DOKONCA ANI NESMIEM VSTÚPIŤ DNU.

STEFFEN ŽENA NECH V OBCI MLČÍ.

VASSILISSA V IS SA ŽENY MÔŽU ROZVÁŽAŤ V DŽÍPE a veľbiť pri tom sexi rapperov, ktorí spievajú o tom, ako budú neveriacim a hriešnikom odrezávať hlavy.

CHRISTIAN Čo však môžu povedať vatikánske dogmy o mojom živote? Čo mi môže povedať pápež O MOJOM SKUTOČNOM ŽIVOTE, PREŽÍVANOM TU A TERAZ?⁵¹

51 Falk Richter: *Città del Vaticano*. In: Ten istý: *Ich bin Europa. „Fear“ und andere Theaterstücke*. S predslovom Daniela Schreiberera. Berlín: Theater der Zeit 2017, s. 113 – 193.

II.8. POHLAD DIVÁKA

V inscenáciách, ktoré realizujem, hľadí divák na dianie stále znova s odstupom, jeho pohľad je znova a znova kritický. Nesplynie s dianím, nestotožní sa s postavami; môže sa síce emocionálne prehĺbiť, zakaždým ho to však z emócie vytrhne a on stále nanovo vyhodnocuje, čo videl a cítil. Sú tu celkom vedome opakujúce sa momenty MEDZIBILANCIE, a to je zisk post- alebo novodramatického divadla, v porovnaní so vciťujúcim sa divadlom alebo s naturalizmom. Človeka to nevtiahne ako *soap opera*, keď divák prežíva dianie spolu s postavami, ktoré v istých okamihoch považuje za reálne, ale dochádza tu k prehĺbeniu, k prieniku do matérie, no človek si pri tom neustále zachováva aj odstup. Stále osciluje medzi pozorovaním, akceptáciou, prepadaním sa do empatie, zachovávaním odstupu, ohodnocovaním, medzibilanciou. Divák môže v každej chvíli vystúpiť z fascinácie a položiť si otázku: Prečo to pociťujem práve takto? Zdajú sa mi tieto slová známe z nejakej inej súvislosti? Prečo pociťuje táto postava na javisku práve tak, ako pociťuje? Mohla by vnímať nejako inak? Mohla by sa rozhodnúť inak? Aké pomery, aké rámcové podmienky sa musia zmeniť, aby sa mohla rozhodnúť inak?

Dva z najväčších problémov západných spoločností sú, že ľudia majú po prvé príliš málo času, aby si premysleli svoje rozhodnutia, aby ich zväžili a dospeli k nejakému výsledku, takže sú vlastne takmer stále v časovej tiesni, a po druhé, že už nemajú nijaké smernice, podľa ktorých by sa mohli rozhodovať. Existuje už len málo predstáv o tom, čo by mohlo byť z dlhodobej perspektívy správne a dobré konanie. Takmer všetky rozhodnutia, týkajúce sa konania, sa uskutočňujú v stave preťaženia a pod veľkým nátlakom – pod finančným tlakom, v časovej tiesni – alebo zo strachu, že prídem o nejakú šancu, že sociálne upadneme, že nám ujde vlak, že nás vytlačia, že sa vôbec nerozhodneme a neudržíme krok s vývojom. Stav neustáleho preťaženia vedie k zvláštnemu pocitu, že v skutočnosti nevedieme svoj vlastný život a akoby tu bol ustavične akýsi *disconnect*, nespojenosť medzi našim Ja a našim životom, že žijeme PRETO, LEBO SME SI TO NEVYBRALI, LEBO SME NIKDY NEMALI POCIT, ŽE SME S TÝM SÚHLASILI.